

17
இந்து நாகரிகம்

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில்
இந்துப் பண்பாடு

II. ஜோதீஸ்வரன்

இந்து - நாகரிகம்

தென்கீழ்க்காசிய நாடுகளில்
இந்துப் பண்பாடு

ப. ஜோதீஸ்வரன் B. A. (Cey)

வெளியீடு
மொடேன் கல்வி நிலையம்
நெல்லியடி — பருத்தித்துறை

ପାତା ଲାଗୁ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା — କିମ୍ବା

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு

இந்தியாவிற்கே உரியதாக விளங்கும் இந்துப்பண்பாடு காலப் போக்கிலே இந்தியாவிற்கு வெளியே பல நாடுகளிலும் பரவல்லடைந்த தற்கு பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாறு பரவல்லடைந்த நாடுகளில் தென்கிழக்காசிய நாடு கூடும் குறித்ததற்குரியனவாகும். இத்தகைய தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் தாய்லாந்து, சம்போடியா, ஜாவா, சம்பா, பர்மா, மலேசியா, சுமார்தா, போர்னியோ, மதுரா, பாலித்திவுகள் போன்றன முக்கியம் பெறுகின்றன.

இந்தியாவிற்கும் அதற்கு அருகே உள்ள நாடுகளிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளை ஆராய்ந்த ஆராச்சியாளர்களில் ஆனந்தக்குமாரசவாமி, ஆர். சி. மஜீம்தார், கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ் திரி போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்: இவர்களில் நீலகண்ட சாஸ்திர் அவர்கள் “தூரகிழக்கில் இந்தியச் செல்வாக்கு” என்ற நாவிலே கிஷைத்தேய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு பரவிய முறையை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்துள்ளார்.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவி இருந்த தன்மையினை புராதன இந்திய இலக்கியங்களான மகாபாரதம், இராமாயணம், புராணங்கள், ஜாதகக் கதைகள் என்பவற்றில் குறிப்புக்கள் உண்டு. மேலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலே பெறப் பட்ட கல்வெட்டுக்கள், சிதைந்த கட்டடங்கள், கோவில்கள், சிற்பங்கள், நூல்கள், ஒவியங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், தொல் பொருட்கள் போன்ற சான்றுகளும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவிய தன்மையினைக் காட்டி நிற்கின்றன.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவியிருந்த தற்கு அடிப்படைக் காரணிகளாக பின்வருவனவற்றை வரையறை செய்யலாம்.

1. வர்த்தக நடவடிக்கைகள்
2. குடியேற்றங்கள்
3. திருமண உறவு முறைகள்
4. சுதேசிகளின் நாகரிகத்தில் ஸ்திரமற்ற தன்மை
5. அரசியல் நடவடிக்கைகள் என்பனவாகும்.

இந்நாடுகளை இந்து நூல்கள் கூட்டாக “சுவர்ணபூமி” என்று அழைத்திருந்தன. ‘‘சுவர்ணபூமி’’ என்பதன் பொருள் “செல்வம் கொளிக்கும் நாடுகள்” என்பதாகும். இந்நாடுகளில் முத்து, பவளம், இரத்தினம், சந்தனம், அகில், கர்ப்பூரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட பெறுமதி மிக்க பொருட்களும், வரசனைப் பொருட்களும், வாசனைத் திரவியங்களும் மிகுந்த அளவிலே காணப்பட்டன. இதன்காரணத்தால் இந்திய மக்கள் (வர்த்தகர்கள்) தரைவழியாகவும், கடல்வழியாகவும் இந்நாடுகளிற்கு சென்று வந்தனர். இத்தகைய வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் காரணத்தால் இந்நாடுகளிலே இந்துப் பண்பாடானது பரவல்லடைவதற்கு வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. சிறப்பாக கி. மு 2ம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி. பி. 15ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலே இந்நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததனை ஆய்வுகள் ஆதாரப் படுத்துகின்றன.

கோயில்கள் இவ்வாறு வர்த்தக நடவடிக்கைகளின் நிமிர்த்தம் இந்நாடுகளிற்குச் சென்ற இந்திய வர்த்தகர்கள் காலப் போக்கில் அந்நாடுகளில் குடியேற்ற தொடங்கினர். இந்துக்களது சமய வாழ்க்கையும் பண்பாடும் கோயில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே பெரும்பாலும் அமைவதனால் இவ்வாறு குடியேறிய இந்திய வர்த்தகர்கள் தாம் குடியேறிய இடங்களில் தமது தமிழம், பண்பாடு, கலை என்பவற்றை வளர்ப்பதற்காக இந்துப் பண்பாட்டின் நிலைக்களமாக விளங்கும் கோயில்களை அமைத்திருந்ததனை அறிய முடிகின்றது. இன்றும் இந்நாடுகளில் அழிந்த நிலையில் காணப்படும் ஆலயங்களும் கிறப்பகளும் அந்நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு பரவியிருந்ததனை எடுத்துக் காட்டும் ஆதாரங்களாகவே அமைகின்றன.

கோண்ட இவ்வாறு குடியேறிய இந்துக்கள் காலப் போக்கில் அந்நாடுகளின் சுதேசிகளுடன் திருமண உறவு முறைகளை மேற்கொண்டதனாலும் சுதேசிகள் ஸதிரமான நாகரிகம் அற்ற தன்மை உடையவர்களாக விளங்கியிருந்தமையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு பரவல்லடைவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது.

கோண்ட இவ்வாறு குடியேறி சுதேசிகளுடன் திருமண உறவு முறைகளாண்ட இந்துமக்கள் காலப்போக்கில் அந்நாட்டு அரசியல் அமைப்புக்களில் ஈடுபட்டதனாலும் இந்திய மன்னர்கள் பலர் இந்நாடுகளின் மீது படை எடுப்புக்களினை மேற்கொண்டு வெற்றி பெற்று ஆட்சிபுரிந்ததனாலும் இந்நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடானது பரவல்லடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருந்தது என்று கருதலாம்.

அறுங்களிட போல்கள ஆட்டுவதே

கூட்டு
3

மேலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை ஆட்சி புரிந்தவர்கள் இந்திய மன்னர்களின் அரசு முறைகளை பின்பற்றியது மட்டுமின்றி தாம் “சத்திரியர்” என்பதனை நிருபிப்பதற்கு பாண்டவர்களோடும் சில ரிவிகளோடும் தங்களைத் தொடர்புபடுத்தும் கடைகளை தமது ஆவணங்களில் பயன்படுத்தியிருந்தமையும், முடிகுட்டுவிழா, பட்டா பிசேகம் போன்ற சடங்குகளை பின்பற்றியிருந்தமையும் மன்னன் தனது முதற் பிரசங்கத்தை ‘‘இம்’’ எனும் பிரணவ ஒலியுடன் ஆரம்பித்திருந்தமையும் ஆட்சியினர் இந்திய இலக்கியங்களையும், கோட்டா பாடுகளையும், வழக்கங்களையும் பின்பற்றி நீர் வாக முறையை அமைத்துக் கொண்டமையும் பல்லவர் கால கலைப்பாணியின் செலுவாக்கு அந்நாடுகளில் காணப்பட்டிருந்தமையும் முதலாம் இராஜேந்திர சோழனது ஆவணங்களில் அம்மன்னன் இந்துசமுத்திர தீவுகளில் இருந்து ‘‘ஸ்ரீவிசயம்’’ என்ற இராட்சியத்தினை தோற்கடித்தான் எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தமையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவிய தன்மையினையே புலப்படுத்துகின்றன.

ஐரோப்பியர் கிளைத்தேச நாடுகளை ஆக்கிரமித்து ஆட்சி புரிந்த பேர்து பல இந்துமக்கள் தொழில் பெறும் நோக்குடன், பல்வேறுபட்ட காரணங்களுக்காகவும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் சென்று குடியேறியிருந்தனர். இத்தகையோரின் வம்சாவழியினர் இன்று அந்நாடுகளில் நிரந்தர வாசிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்தகையோர் தாம் வாழும் இடங்களில் ஆலயங்களை அமைத்தும் இந்துசமயத்துடன் தொடர்புடைய கலைகளை பேணுவதற்கான நிறுவனங்களை அமைத்தும் வருகின்றமையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவி வருவதனையே எடுத்தியம்புகின்றது.

இந்துக்களைப் போலவே தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் ஆட்டுவதே மன்னன் இறைவனுக்கு சம்மானவராக கருதப்பட்டான். மேலும் இந்நாடுகளில் பிராமணர்கள் செலுத்திய செல்வாக்கும் அங்கு இந்துபண்பாடு பரவக் காரணமாக அமைந்த தன்மையினையே காட்டுகின்றது. பட்டாபிசேகம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை புரோகிதர்களே குருவாக நின்று நடாத்தியமை பிராமணர்கள் சோதிடத்தில் வல்லுனராகவும் அரசு அவையிலும் பிரதானிகள் மத்தியிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர், பிராமணர்களுக்கு தானம் வழங்கியமை பற்றிய குறிப்புக்கள் உண்டு,

மேலும் இந்நாடுகளின் அரசர்கள் அரண்மனைச் சடங்குகளை நடாத்துவதற்கும் இந்திய இலக்கியங்களை போதிப்பதற்கும்,

வருடத்திற்கு வேண்டிய காலக் குறிப்புக்களை கணிப்பதற்கும், வேதம், வியாகரணம், புராணம் முதலியவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்ற பிராமணர்களை தமது ஆலோசகராகவும், புரோகிதர்களாகவும் நியமித்திருந்தமையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவியதனையே காட்டுகின்றது.

இந்நாடுகளில் சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம் போன்ற மதப்பிரிவுகள் செல்வாக்கு செலுத்தியிருந்தமையும் இந்து இலக்கியங்களான திருக்கோவையார், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, திருமுறைகள், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றன அரசசபை களிலே செல்வாக்கு பெற்றிருந்ததுடன் நீடி வழங்கும் பொழுதும் மனுதர்ம சாஸ்திரமானது செல்வாக்கு பெற்றிருந்தமையும் இந்நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவியிருந்த தன்மையினையே காட்டுகின்றன,

இந்நாடுகளிலே காணப்பட்டிருந்த விழாக்களும் நம்பிக்கை களும் இந்துப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையவை ஆகும். இதற்கு உதாரணமாக தற்காலத்தில் சிறப்படைந்த சித்திரை, தைப்பூசம், வருடப்பிறப்பு முதலியவற்றுடன் உழவுத்திருவிழா, கார்த்திகை பெளர்ணமி எனப்படும் மழைத்திருவிழா, மார்கழி ஊஞ்சல் திருவிழா போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும், அவ்வாறே நம்பிக்கைகள் எனும் ரீதியில் நோக்கும் பொழுது மழைக்காக உமாதேவியையும் நாற்றுக்குரிய தெய்வமாக கங்காதேவியையும், கதிர்களுக்குரிய தெய்வமாக ஸ்ரீதேவியையும் வழிபட்டு வந்த மயினைக் குறிப்பிடலாம்.

தென்கிழக்காகிய நாடுகளில் சைவசமயமானது சிறப்பாக குப்தர், பல்லவர், சோழர் காலத்தில் விரிவான வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டுள்ளதை காணமுடிகின்றது, இவற்றில் “தக்கணம்” கூடிய பங்கினை வழங்கியிருந்தது.

இந்நாடுகளில் திராவிட கட்டடக்களை, சிறபம், ஒவியம் முதலியன செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இதற்குச் சான்றாக அங்கோர்வாட் (கம்போடியா), பெரம்பனூர் (ஜாவா) கோயில்களும் அங்குள்ள சிறபங்களும், இதிகாச புராண ஒவியங்களும் சிவன், விஷ்ணு, அகத்தியர் போன்றோரது சிலைகளும் இந்நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவியதனை காட்டுகின்றன.

மேலும் இந்நாடுகளிலே பெறப்பட்ட கல்வெட்டுச் சான்றுகளிலே பொறிக்கப்பட்டிருந்த சமஸ்கிருத, தமிழ், பல்லவ கிரந்த எழுத்துக்களும் இந்நாடுகளில் நிலவிய இந்துச் செல்வாக்குகளையே காட்டுகின்றன.

இவ்வாறு தெங்கிழக்காசிய நாடுகளில் பரவலடைந்துள்ள இந்துப் பண்பாடுகள் காலப் போக்கிலே அழிவடைந்ததற்கான காரணங்களினை பின்வருமாறு வரையறுக்கலாம்.

1. இந்நாடுகளின் மீது இல்லாமியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட படைகளுட்பு நடவடிக்கைகள்.
2. வாசனைத் திரவியங்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் காரணத்தினால் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் தளம்பல ஏற்பட்டமை.
3. இந்திய மன்றர்கள் புதிய புதிய குடியேற்ற நாடுகளை அமைப்பதில் நம்பிக்கை அற்றிருந்த தன்மை.

இவ்வாறு தெங்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு அழிவடைந்திருந்த பொழுதிலும் இன்றும் சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா பாவித்தீவுகள் போன்ற நாடுகளில் அந்தந்தக்கால அரசியல் நிலைக் கேற்ப இந்துப் பண்பாடு நிலவி வருவதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

மலேசியா

மலேசியா

இது முன்பு “கடாகத்துபீபம்” என அழைக்கப்பட்டது. இங்கு பெருமளவு இந்துக்கள் வாழுகின்றனர். கி. பி 1ம் நூற்றர்ஷிடில் “இலங்காக்கம்” (இலங்காசோகம்) எனும் இந்து அரசு நிறுவப் பட்டதாக சீன வரலாற்று நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

போர்த்துக்கேயர், தாம் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இந்துக் கோயில்களை இடுத்து அக்கற்களைக் கொண்டு கத்தோலிக்க தேவாலயங்களை கட்டினர். இவ்வாறு மலேசியாவில் கட்டப்பட்ட தேவாலயம் ஒன்றிலே மகர வேலைப்பாடுடைய கற்றுாண்கள்காணப் பட்டிருந்தன இவை பல்லவர் காலப் பகுதியில் கட்டப்பட்டவையாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

மலேசியாவில் “கட்டா” எனும் மலை உச்சியில் சிவாலயம் ஒன்று இருந்ததாகவும் பின்பு அது இல்லாமியர்களால் அழிக்கப்

6 பிரசுரமாங்க விசேஷவிவரங்கள் நிலங்களைக் கணக்கிடுதல்
பிரசுரமாங்க விசேஷவிவரங்கள் நிலங்களைக் கணக்கிடுதல்

பட்டது என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவ் அழிபாடுகளில் சிவண், தூர்க்கை, நந்தி, கணபதி என்பவற்றின் சிலைகள் கிடைக்கப் பெற றுள்ளன. ‘வர்மன்’ ஈற்று நிலைப் பெயருடைய மன்னர் ஆட்சி புரிந்தனர். கலவெட்டுச் சான்றுகளில் சமஸ்கிருத, தமிழ்ச் சொற்கள் என்பன பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.

மலேசியாவில் இன்றும் இந்துக்கள் அந்நாட்டுப் பிரஜைகளாக வாழுகின்றனர். இங்குள்ள ஆலயங்களில் பத் து மலை முருகன் கோவில், முத்துமாரியம்மன் கோவில், காளியம்மன் கோவில், ஸ்ரீமகா மாரியம்மன் கோவில் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். மலேசிய மக்கள் மார்கழி மாத்தில் சாணம் தெளித்து வாசவில் கோலம் போடும் வழக்கம் உண்டு. ‘தைப்பூச விழா’ சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது. கோயில்களில் நித்திய, நெமித்திய கிரியைகள் நிகழ்கின்றன. இக்கிரியைகளை ஆற்ற இன்றும் இலங்கை, இந்தியா விலிருந்து பிராமணர்கள் மலேசியா செல்வதனையும் நாம் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

சிங்கப்பூர்

இது முன்பு ‘சிங்கபூரம்’ என அழைக்கப்பட்டது வர்த்தகத் தொடர்பே இங்கு இந்துப் பண்பாடு நிலவுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இங்குள்ள சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் கோயிலில் ஆகம முறைப்படி பூசைகள், விழாக்கள். வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. மிகப் பழமை வாய்ந்த, சிவாலயம், பெருமாள் ஆலயம், சென்பக விநாயகர் ஆலயம், மன்மதகாருணீஸ்வரர் ஆலயம், இராமர் ஆலயம், முனீஸ்வரன் கோவில், காளியம்மன் கோயில் போன்ற பல ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாலயங்களிலே பிதிர வழிபாடு, தைப்பூச விழா, காமத கணம் என அழைக்கப்படும் மன்மதகனை ஏரித்த திருவிழா, சிவராத்திரி, நவராத்திரி போன்ற இந்து சமய விழாக்கள் சிறப்புற நடைபெறுகின்றமை சிங்கப்பூரில் இந்துப் பண்பாடு சிறப்பிடம் பெறுவதனையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது,

ஜாவா

செய்து

இந்தாணிசியா இராட்சியத்தில் உள்ள பெருந்திவுகளின் ஒன்றாகும். இது ஜாவதுபீபம், சாவகம் போன்ற பெயர்களினால் அழைக்கப்படுகின்றது. கி. பி 2ம் நூற்றாண்டில் 20,000 பேர் கவுன்கத்தில் இருந்து புறப்பட்டு ஜாவாவில் முடியேறியதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சீன யாத்திரிகளாகிய “யாஹியன்” என்பவன் அங்கு பிராமணீயத்தோடு மேலோங்கி இருந்ததனை குறிப்பிடுகின்றான்.

மேற்கு ஜாவாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட 4 சமஸ்கிருத பட்டயங்களில் கி. பி 6ம் நூற்றாண்டில் “பூரணவர்மன்” என்ற அரசன் ஆண்டான் என்றும் அவனது பட்டப்பெயர் “ராஜாதி” என்றும் அவனுக்கு முன்னர் “ராஜாதிராஜன்” எனும் மன்னன் ஆண்டு வந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றன.

(2) பூரணவர்மன் “கோமதி ஆறு” எனும் பெருங் கால்வானையெட்டியதாகவும் அதன் திறப்பு விழாவின் போது பிராமணர்க்கு 1000 பசுக்களை தாணமாக வழங்கினான் என்றும் ஒரப்பட்டயம் குறிப்பிடுகின்றது. இதிலிருந்து கி. பி 6ம் நூற்றாண்டில் இந்துமதம் ஜாவாவில் எங்ஙனம் வேருள்ளி இருந்ததனை அறிய முடிகின்றது.

ஜாவா மக்கள் சிவனை முழுமுதல் கடவுளாக கொண்டு வழி பட்டனர். சிவபெருமானை குரு, சல்வரங் போன்ற பெயர்களினால் அழைத்து வழிபட்டனர் மேலும் பூரணவர்மன் சிவநெறி உடையவன் எனவும் சிவனை முறைப்படி வழிபட்டு பூசைகள் செய்தான் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

இக்கால கட்டத்தில் சஞ்சயன், விஜயன் எனும் புகழ் மிக்க மன்னர்கள் ஆட்சி செய்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன விஜயன் “மஜபகித்” பேரரசை தலை நகராக கொண்டு ஆட்சி புரிந்ததாக அறிய முடிகின்றது “சஞ்சயன்” (கி. பி 732) என்பவன் சிற்பநூல் முறைப்படி சிவலிங்கத்தை அமைத்து வழிபட்டு வந்தான் என்பது காலைவட்டு சான்றினாடாக அறிய முடிகின்றது இக்கால கட்டத்தில் பொறிக்கப்பட்ட இன்னோர் கலவெட்டானது “அகந்தியர் படித்தும்” அமைத்துள்ள ஆலயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

மேலும் கி. பி 4ஆம் 5ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே பொறிக்கப்பட்ட “பல்லவகிரந்த” எழுத்தில் உள்ள சாசனங்கள் கிடைத்துள்ளமையும் தமிழகத்தைப் போன்றே சாவகத்தில் மிக பழைய காலத்தில் சுடுமண்

ணாலும் கற்றறி முறையிலும் ஆலயங்கள் அமைத்திருந்தனமையும் தெள்ளிந்திய தொழில்வினைக் கலைஞர்கள், சிறபாசாரிகள் பிராமணர் முதலியோர் அங்கு குடியேறியமைக்கான சாஸ்ருகள் காணப்பட்டிருந்தமையும் தெள்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு நிலவிய தனையே காட்டுகின்றது.

ஜாவா நாட்டினர் சிவனையும் விஷ்ணுவையும் வழிபட்டனர். அத்துடன் பெளத்தாலயங்களிலே இந்து தெய்வங்களின் படிமங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தமை இந்துமதத்திற்கும் பெளத்தத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமைத் தன்மையினை காட்டுகின்றது. அரசனின் செய்தி களில் விஷ்ணு முவடியால் அளந்த தன்மை கூறப்பட்டுள்ளது 'வேயோன்' என்ற இடத்தில் பெரியதொரு சிவன்கோயில் இருந்தற்கான சாஸ்ரு உண்டு. இங்கு யமன், பஞ்சபூதங்கள் என்பவற்றுக்கான தலங்கள் உண்டு என்பதற்கு ஆதாரமாக சிலைகள் பல பெறப்பட்டிருந்தன.

பிரம்பனம் என்ற இடத்தில் 8 பெரிய கோயில்களும் 156 சிறிய கோயில்களும் இருந்ததற்கான குறிப்புக்கள் உள்ளன. இக்கோயில்களில் சிவனுக்கும் விஷ்ணுவிற்கும் பெரும் சிலைகள் எடுக்கப்பட்டன. இங்கு பெறப்பட்ட கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிவது செப்பு வடிவத்தின் தலையில் சடாமகுடம் இல்லை மார்பில் பூனூலும் கழுத்தில் அணிகள்களும் கைகளில் உடுக்கு. அக்கினிக்குண்டம் கமண்டலம், என்பன காணப்படுகின்றன, மும்மூர்த்திகளது சிலை ஒன்றும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

இங்கு திருமால், நான்முகன், அகந்தியர், துர்க்கை ஆகியேருக்குரிய கோவில்களும் நந்தி, சூரியன் சந்திரன் என்பவர்களுக்குரிய உருவச்சிலைகளும் காணப்படுகின்றன.

பிரம்பனத்தில் உள்ள ஆலயங்களில் இராமன், கிருஷ்ணன் தூர்க்கை, அனுமான் ஆகியோரது வீரச் செயல்களை புலப்படுத்தும் புடைப்புச் சிற்பங்கள் உயிரோட்ட முடையவையாக காணப்படுகின்றன.

ஜாவில் உள்ள பொறுப்பொறு (பொராபுதார்) எனும் இடத்தில் உள்ள 'சந்திபேனன்' எனும் சிவாலயம் சிறப்பு மிக்கவை ஆகும் இங்கு சிவன், விஷ்ணு. பிரமன், கணேசர் என்பவற்றின் சிலைகள் பெறப்பட்டிருந்தன. இங்கு பெறப்பட்ட கணபதி கபாலங்களுடன் கூடியவராகவும் பெருச்சாளி, சிங்கம் என்பவற்றை வாகனமாகவும் கொண்டு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். இங்கு அகந்தியரின் சிறந்த படிமம்

ஒன்று கிடைத்துள்ளது. இங்கு இவர் பட்டார்குரு, சிவகுரு போன்ற பெயர்களினால் அழைக்கப்பட்டனர். இங்கு பட்டாரு குருவின் வழி பாட்டிற்கென ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கு கருடமுசமு மனித உடம்பும் கொண்ட கருவாகனத்தில் அமர்ந்துள்ள வீஷ்ணுவின் உருவமும் வெள்ளைக் கல்வில் செதுக்கப்பட்ட சிவன் சிலை ஒன்றும் காணப்படுகின்றது.

ஐவாவாவில் உள்ள “டியெங்” எனும் நகரத்தில் உள்ள சண்டி பீம், சண்டி அரிச்சனை என்னும் கோவில்கள் மரமலில் புரக்கோயில் கலை ஒத்தனவாக அமைகின்றன. இந்நகரமானது சைவக்குருமார்கள் வாழ்ந்த நகரமாகவும், புனித யாத்திரை தலமாகவும் விளங்கியது. இங்குள்ள சிவனின் உருவமானது தாடியும் தலையில் தொப்பியும், கரங்களில் உருத்திராக்கமாலை, கமண்டலம் என்பவற்றை உடையவாக விளங்குகின்றது.

பிரம்பனக் கோயிலில் உள்ள புடைப்புச் சிற்பங்களானவுடைய இராமன், கிருஷ்ணன், தூர்க்கை, அனுமன் என்றோரின் வீரதீர செயல்களை புலப்படுத்துகின்றன. சிற்பங்காக இங்குள்ள சிற்பங்களில் இராமாயணக் கதை சிறப்பிக்கப்பட்டமையும், ஜயவர்மன் காலத்தில் “கிருஷ்ணாயனம்” எனும் காவியம் எழுதப்பட்டமையும் மகாபாரதம் மலாய் மொழியில் எழுதப்பட்டமையும் அங்குள்ள நாடகம், பொம்மலாட்டம், நிழல் ஆட்டம் (வயாங்) என்பவற்றில் அத்தகைய கதைகள் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தமையும் யாவாவில், மகாபாரதம், இராமாயணம் முதலியன செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததனையே காட்டுகின்றது.

மேலும் யாவானிய இலக்கியங்களில் சமள கிருத வாடை பெரிதும் வீசுகின்றமையும் பெரும்பாலான மன்னர் ‘தேவவர்மன்’ போன்ற இந்துப் பெயர்களை கொண்டிருந்தமையும், அரசனது கொலு மன்றப் பெயர்ப்பு, சம்பிரதாயங்கள் இந்து மரபை பேணி இருந்தமையும் சமுதாய அமைப்பு பிராமணர், சத்திரியர், வைசிகர், சூத்திரர் என வகைப்படுத்தப் பட்டிருந்தமையும் ஐவாவாவில் இந்துப்பண்பாடு சிறப்படைந்த தன்மையை காட்டுகின்றது.

கம்போடியா

கம்போடியா
குடும்பங்கா

இது முன்பு “காம்புஜதேசம்” என அழைக்கப்பட்டது. இங்கு “பூணாக்” என்ற இராச்சியமே இந்து குடியேற்ற நாடாக விளங்கியது. இந்து மரபுக் கதைகளின் படியும் சௌமரபுக் கதைகளின் படியும் கி.பி முதலாம் நாற்றாண்டிலிருந்து இந்துப் பண்பாடு நிலவியிருந்ததனை

அறியலாம். இந்நாட்டின் முதல் அரசனாக விளங்கிய “கெளண்டின் யன்” “சோமா” எனும் நாக இளவரசியை மணம் புரிந்ததாக கூறப் பட்டுள்ளன, இந்தியாவில் “கெளண்டின்யன்” எனும் பிராமண கோத் திரம் காணப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் காம்புஜ தேசத்தில் உள்ள கெல்வாக்குப் பெற்ற குடும்பத்தினருக்கும் இந்தியப் பிராமணருக்கும் இடையே திருமணத் தொடர்பு காணப்பட்டிருந்தன.

இங்கு சிவனுக்கும் விஷ்ணுவிற்கும் ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டதாக கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு இந்துப் பண்பாட்டை விளக்கும் “குரியவர்மன்” என்பவனால் கட்டப்பட்ட “அங்கோர் வாட்” எனும் ஆலயம் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக விளக்குகின்றது. இவ் ஆலயத்தின் கருவறையிலே மதாவிஷ்ணு கருடவாகனத்தில் எழுந்தருளி நிறுக்க சிவைப்பானது பொன்னால் செய்யப்பட்டதாகும். இவ்வாலயத்தின் சுவர்களிலே இராமாயண, மகாபாரத சிற்பக்களும் ஓவியங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாலய சிற்பங்கள் தீரா விடக் கட்டப் பாணியிலேயே அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இங்கு ஆட்சிபுரிந்த “பலவர்மன்” சிறந்த சிவபக்தன் ஆவரன் அவன் நான்கு சிவாலயங்களை கட்டுவத்து நாட்டில் உள்ள பல கோயில்களையும் சிவவிஷ்ணங்களையும் பிரதிஷ்டை செய்து இதிகாசங்களையும் புராணங்களையும் பாராயணம் செய்யும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தான்.

ஏழாம் ஜெயவர்மன் என்பவன் “புயோன்” (Bayon) எனும் பிரமிட் வடிவமுடைய பெரிய ஆலயத்தை அமைத்திருந்தான். இதுபல கோபுரங்களை உடையது இங்கு நடராஜர், பார்வதி, கிருஷ்ணன் போன்றோரின் தீவைகள் காணப்படுகின்றன. கோவர்த்தன மலையை தாங்கிய கிருஷ்ணரின் உருவமும், சிவனும் விஷ்ணுவும் இணைந்த ஹரி ஹர வடிவமும் சுவர்களில் காணப்படுகின்றன. மேலும் இம் மண்ணது ஆட்சிக்காலத்தில் வேதங்களில் கூறப்பட்ட யாகங்கள் நடாத்தப்பட்டன என்றும் கூறப்படுகின்றது.

சுமாத்திரா

இது முன்பு “சுவர்ணதுபீபம்” என அழைக்கப்பட்டது. இங்குள்ள “லாராயொங்ராங்” என்னும் கூடத்தில் இந்துக்கள் வாழ்ந்தமைக்கு அறிதுறியாக பல ஆலயங்கள் அழிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. திருமால், பிரம்மா, நந்தி ஆகியோருக்கு கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இலக்குமி, விநாயகர், சைதை போன்றோரின் படிமங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. தமிழக படிமங்களை ஒத்திருக்கின்றன.

இங்கு கி. பி 4ம் நூற்றாண்டில் “ஸ்ரீவிஜய” இந்துப் பராசு
ஆட்சி நிலவியதாகவும் கி. பி 8ஆம் நூற்றாண்டில் “விஜயன்” என்ற
புகழ் மிக்க அரசன் ஆட்சி புரிந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது கி. பி 12ஆம்
நாலூராஜ சோழன் படையெடுத்து வந்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது.

இங்கு வாழும் சுதேசிகளில் சிலர் தாம் சோழபாண்டிய பல்லவர்
வம்சத்தினர் என்று கூறும் வழக்கம் உள்ளது. சிறப்பாக பல்லவர்
காலத்திலும் அதன் பின் சோழர் காலத்திலும் இந்நாட்சில் இந்துச்
கலைகள் ஆழந்த பதிவுகளை ஏற்படுத்தி இருந்தன. இந்நாடு ஜாவக
வீங்கு கிழக்கே அமைந்துள்ளதால் ஜாவாவில் உள்ள இந்துக் கலா
சாரம் இந்நாட்டிலும் செல்வாக்கு செலுத்தியிருக்கலாம் என்றும் கருத
முடிகின்றது,

பாலித்தீவு

இங்கு வாழும் மக்களில் நாற்றுக்கு தொண்ணூறு வீதத்தினர்
இந்துக்கள் ஆவர். இன்றும் இந்துமதத்தை பேணிவரும் நாடாக
விளங்குகின்றது இங்குள்ள கோயில்களிலே இறையகத்தில் பெரும்
பாலும் “திரிமுர்த்தியின்” உருவங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன
இங்குள்ள கோயில்களில் தற்போது பிராமணர்களே அரச்சிகிஞ்றனர்.
புரோகிதருக்கு முக்கிய இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. சிவன், இந்தின்,
கிருஷ்ணன் போன்ற தெய்வங்களை மக்கள் இன்றும் வழி பட்டு
வருகின்றனர்.

தேவாரம் ஒதும் மரபு இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றது, மனு
தர்ம சாஸ்திரத்தின் செல்வாக்கு. சமுதாய பழக்கவழக்கங்கள்
திருமணச் சடங்குகள், சொன்டாட்டங்கள், நான்கு வர்ண முறைகள்
அனைத்தும் இந்து மரபு களை தழுவியதாகவே உள்ளன. இங்கு
இராமாயண, மகாபாரத கதைகளும் செல்வாக்கு பெற்று
விளங்குகின்றன.

போர்ணியோ

இது முன்பு “பார்ஹிணித் துவிபம்” என அழைக்கப்பட்டது,
இங்கு கி. பி 1ல் இந்துகிள் குடியேறி வாழ்ந்தனர். மூலவர்மன் என்ற
மன்னன் இங்கு யாகங்கள் செய்தான் என்பதைக் குறிக்கும் தெள்ளிந்
திய கிரந்த எழுத்துக்களினாலான சாசனம் கிடைத்துள்ளது.

இங்கு அத்திய வழிபாடு நிலவியிருந்தது. வட போர்ணியோ
வில் “சரவக்” என்ற இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட குணேசர் வடிவம்
மேற்கு போர்ணியோவில் கண்டு எடுக்கப்பட்ட விங்க அழைப்புக்கள்

இந்துப் பண்பாடு நிலவியிருந்ததனைக் காட்டு சின்றது. கி. பி. சும் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட மஸ்கிருத மொழியிலான கவ்வைப் பூக்கள் பிராமணர் பக்களை தானமாக பெற்றிருந்த, செய்திகளைத் தருவின்றன.

பர்மா (மியான்மார்)

இந்தியாவிற்கும் பர்மாவிற்கும் இடையே கிமு 2ம் 3ம் நூற்றாண்டுகளிலே மிகவும் நெருங்கிய தொடரிபு காணப்பட்டிருந்தது. இங்கு வட்டமொழிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்பட்டிருந்தன. இங்கு “நானாதேசி” எனும் வணி கரால் 2ம் நூற்றாண்டில் “விஷ்ணு” ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

பர்மாவில் உள்ள “புரோம்” ஸ்ரீஷேத்திரம் என அழைக்கப் பட்ட நகரில் இந்துக்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இங்கு விஷ்ணு ஸிலக்குமி என்பவற்றின் படிமங்கள் கண்டெட்டுக்கப்பட்டன. இவை பல்லவர் காலப்பாணிக்குரிய அமசங்களைகொண்டிருந்தன. இங்கு குடியேறிய “தெலாங்கு” போன்ற இனத்தவர்கள் கலிங்கம், தெலுங்கு தேசப்பகுதிகளில் இருந்து குடியேறியவர்கள் ஆவர்.

மேலும் வாரணாசியிலிருந்து சுவர்ணபூமிக்குச் சென்ற அரசு மூரரன் பர்மாத்துறை முக நகரை கைப்பற்றி அங்கு “வைசாலி”. என்ற அரசினை நிறுவினாள் எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் பிரித் தானியரது ஆட்சிக்காலப் பகுதியிலே வாணிபம், கைத்தொழில் நிர்வாகம் என்பவற்றை மேற்கொண்டுவதற்கு இந்தியாவில் இருந்து பல இந்துக்கள் சென்று பார்மாவின் பிரதான பல நகரங்களிலே சிவன் விஷ்ணு, அம்மன் போன்ற தெய்வங்களுக்கு கோயில்கள் பலவற்றை அமைத்திருந்தனமையும் இங்கு பெறப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் ஸ்ரீபிரபு, வர்மா போன்ற பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தனமையும் குறித்தற்குரியதாகும்.

சம்பா

இந்தாடு இன்று வியட்நாம் தேசத்தினுள்ளடங்கி விட்டது. இங்கு பெறப்பட்ட சாசனங்கள், சிற்பங்கள் என்பவற்றினாடாக ஓராகும் பொழுது பல நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இங்கு இந்துப் பண்பாடு நிலவியிருந்ததனை அறிய முடிகிறத் தீர்க்கு முதல் அரசன் “ஸ்ரீமாற்” என்பவன் என ஒரு சாசனம் கூறுகின்றது. இங்கு ஆட்சிசெய்த மன்னர்கள் “வர்மன்” எனும் சாற்று நிலைப் பெயரை கொண்டிருந்தனர். இதற்கு உதாரணமாக சம்புவர்மன், சத்தியவர்மன், பத்திரவர்மன் எனும் பெயர்களினைக் குறிப்பிடலாம்.

இங்கு சௌன்புப்பட்ட ஆலயங்களை ஆராச்சியாளர்கள் I மைசன் II டொங் III போதகர் என மூன்று வகைகளாக வகுத்து நோக்கினர். இவை நகரங்களாகும். இவற்றில் மைசன், போதகர் ஆகியவற்றைச் சார்ந்த ஆலயங்கள் சைவக் கோயில்களாக விளங்கியதால் அங்கு சைவம் மேலோங்கிய நிலையினையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இங்கு சிவன்து படிவங்கள் நிற்கின்ற, அமர்ந்த தாண்டவ கோவங்களில் நன்கு அழகு மிக்கனவாக அமைந்திருந்தன.

யத்திரவர்மனால் அமைக்கப்பட்ட சம்பு பத்திசாஸ்வரத்தின் மூலவிங்கமே தென்கிழக்காகிய நாடுகளில் அமைக்கப்பட்ட விங்கங்களின் காலத்தால் முற்பட்டது என கருதப்படுகின்றது. சம்பா நாட்டினர். காவல் தெய்வமாகவும் தேசியக் கடவுளாகவும் சிவனையே போற்றி வருகின்றனர். மத்து சிவனை மகேஸ்வர, தர்மவிங்கேஸ்வர மகாதேவ போன்ற பெயர்களால் அழிபட்டு வந்தனர்.

சம்பா நாட்டு சாசனங்களில் சிவனைப் போற்றி வணங்கும் தொத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. இதற்குச் சான்றாக சிவபெருமான் முழுமூர்த்திகளின் முதல்வன், முத்தொழில் புரிபவன், எங்கும் நிறைந்தவன், எல்லாம் வல்லவன், அருள் மிகுந்தவன் என்றெல்லாம் சித்திரிக்கப்பட்டு வணங்கப்பட்டு வந்தான்.

அவ்வாறே சைவ சமயிகளால் கூறப்பட்டு வரும் சிவனின் தன்மை, பெருமைகள். தோற்றம் அனைத்தும் சம்பா நாட்டு சாசனங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளன. இம்மக்கள் சிவன் மன்மதனை ஏரித்துமை பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் அடிமுடி தேடியமை போன்ற புராணக் கதைகள் சம்பா நாட்டு சாசனங்களிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.

சம்பா நாட்டிலே பெறப்பட்ட சாசனங்களும் படிமங்களும் அங்கு சக்தி வழிபாடு நிலவியதனை ஆதாரப்படுத்துகின்றது. விநாயக வழிபாடு நிலம் வதற்கு சான்றாக “போறவரில்” ஒரு கோயிலும் மைசனில் இரு கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டதனைக் குறிப்பிடலாம். நந்தி வழிபாடும் நிலவி திருந்தது. முருகனை “கார்த்திகேய குமர” எனும் பெயரினால் அழைத்து வந்தனர். இங்கு பெறப்பட்ட முருக சிலைகளின் வாகனங்களாக மயில், காண்டா மிகுசம் என்பன அமைந்திருந்தன.

சாம்பாவில் விஷ்ணு வழிபாடு சிறப்படைந்திருந்தது. வீரர்கள் விஷ்ணுவை புகுஷோத்தம், நாராயண ஹரி, கோவிந்த, மாதவ போன்ற பெயர்களால் வழிபட்டனர். இராமகிருஷ்ண அவதாரக் கதைகள் சிறப்பிடம் பெற்றன. இங்கு கருடனின் உருவச் சிலைகள்

கண்டுபிடிக்கப்பட்டன சிற்பங்களிலே கிருஷ்ணர் கோவர் தீதன மலையை தங்கி நிற்கும் தன்மை பொறுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்நாட்டு மன்னர்கள் தம்மை விஷ்ணுவோடு ஒப்பிடும் அவரது அவதாரங்கள் தாமே எனக்கூறி பெருமை அடைந்திருந்தனர். மேலும் இலக்கு (ஸ்ரீ) பிரமா. இந்திரன், சூரியன், சந்திரன் வருணன் அக்கினி போன்ற தெய்வங்கள் வழிபடப்பட்டு வந்திருந்தன.

சங்பா நாட்டினர் பசுவை இந்துக்களைப் போன்று புனீதமாக போற்றியிருந்தனர். தியானம், யோகம், சமாதி பற்றி சாசனங்களில் குறிப்புக்கள் உண்டு யாகம் நடைபெற்றது) இந்துப் பஞ்சாங்கத்திற்கு ஏற்ப வருடாந்த உற்சவங்கள் நடைபெற்றன மோட்சம், நரகம், கண்மால் வினைப்பயன், சிவலோகம் பற்றிய கருத்துக்கள் நிலவி இருந்த தற்கும் சான்றுகள் உண்டு

மேலும் இங்கு நான்கு வருணப் பாகுபாடு. திருமணப் பழக்க வழக்கங்கள், மரணச்சடங்குகள், குடும்பவாழ்வு முதலியன இந்துப் பண்பாட்டினை அடிப்படையாக கொண்டு அமைந்ததுடன் வேதங்கள். இதிகாசங்கள், புராணங்கள் தர்மசாஸ்திரங்கள் என்பனவும் கடைப் பிடிக்கப்பட்டன. சம்பாவிக் இந்துப் பண்பாடு நன்கு நிலவியிருந்த தனியே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

தாய்லாந்து

இது முன்பு “சயாம்” என அழைக்கப்பட்டது. இன்று இந்நாட்டிலே பெளத்தம் பெரும் பான்மை மக்கள் து மதமாக காணப்பட்ட போதிலும் முற் காலங்களில் இந்து மதம் நன்கு பரவல் நடைந்ததற்கு பல சான்றுகள் உண்டு. இந்திய மன்னர் பலர் இந்நாட்டில் ஆட்சி புரிந்தனர், இன்ன தலை நகராகிய “பாங்கோக்கிலும்” அரசர்களும் புரோகிதர்களும் வாழ்ந்திருந்தனர். இன்றும் இந்த நாட்டின் மரபில் இந்து மதச் செல்வாக்கு மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

இந்நாட்டின் உள்ள கோயிற் கட்டடங்கள். ஓவியங்கள் இந்துப் பண்பாட்டின் சிறப்பினை புலப்படுத்துகின்றன. “மரகதப் புத்தர்” கோவிலில் இந்துச் சிற்பங்களுடன் பெளத்த சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன. மேலும் கருடவாகனத்தின் மீது எழுந்தருளிய திருமால் துவாரகபாலகர்கள், விநாயகர் என்பவற்றின் சிலைகள் காணப்படுகின்றன, நஷ்க்கிரகத் தூண்கள் காணப்படுகின்றமையும் கோவிலின் உட்சுவர்களில் இராமயனக் கதை ஓவியங்களாக தீட்டப்பட்டுள்ள மையும் தாய்லாந்தில் இந்துப் பண்பாடு நிலவியதனியே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மேலும் இங்குள்ள “வாட்போ” என்ற கோவிலில் உள்ள சிவலிங்கம் ஒன்று 800 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ததாக கருகப்படுகின்றது. தாய்லாந்துப் பெண்கள் இச்சிவலிங்கத்திற்கு பாலாபிசேகம் செய்து மலர் தூவி வழிபாடு இயற்றுகின்றனர் “வாட்” எனும் புத்த கோயில்களில் திருமால், பிரமா, சிவன், வாயு வர்ணன் முதலிய தெய்வங்களின் சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் காணப்படுகின்றன.

தாய்லாந்தின் பண்பாட்டிலே இந்து கலாச்சார அம்சங்கள் பிரதான இடத்தினை பெறுகின்றன. ஆச அவையில் புரோகிதர்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர். முடிகுட்டு விழாவின் போது அதற்கான நாளும் நேரமும் சோதிடர்களால் பஞ்சாங்கம் பார்த்து கணிக்கப்படும். பிராமணர்கள் மந்திரம் ஒது செபித்த புனித நீரினால் மன்னரை நீராட்டுவர். தீர்த்தம் தெளித்தல், அர்ச்சதை போடுதல் முதலிய சடங்குகள் நிகழும் முடிகுட்டும் பொழுது அந்தண்ணரே வேதம் ஒதுவர். பின்பு பெளத்த குருவும் அந்தணர்களும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களைப் பாடுவர். இவை தாய்லாந்து மொழியிலே எழுதப்பட்டு மனப்பாடம் செய்யப்பட்டு பாடப்பட்டு வருகின்றன. வேலும் மன்னர் ஊர்வலமாகச் செல்லும் போது அந்தணன் ஒருவர் விநாயகர் சிலையை ஏந்திச் செல்ல அனுமன் சின்னம், ஸ்ரீராமனின் வில் சிவனின் திரிகுலம் என்பனவும் தாங்கி வரப்படும்.

மேலும் இங்கு மார்கழி மாதத்தில் கோயில்களில் திருவெம்பாவிழா நடைபெறுகின்றமையும் திருவெம்பாவை, திருப்பாவை, திருமுறைப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றமையும் உழவுத் திருவிழா கார்த்திகைப் பெளர்னையி (மழுத்திருவிழா) மார்கழி ஊஞ்சல் போன்ற இந்துப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடைய விழாக்கள் நடைபெறுவதும் அண்மைக் காலத்தில் நடைபெற்ற “சர்வதேச இராமாயண விழாவில்” இராமாயணக் கதையானது விசவாமித்திரர் யாகம், தீதா கல்யாணம், இலங்கை யுத்தம், விஷ்ணு பகாசரனை அழித்தல் எனும் பகுதிகள் நாட்டிய நாடகங்களாக மேடை யேற்றப்பட்டமையும் தாய்லாந்து இன்றும் இந்துப் பண்பாடு செல்வாக்கு பெற்று விளங்குவதனையே காட்டி நிற்கின்றது.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப் பொருள் மெய்ப்பொருள் காணப்பது அறிவு”

கடந்தகால வினாக்கள்

1. தென்கிழக்காசியாவிற் சைவசமயம் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினை ஆராய்க (1997)
2. தென்கிழக்காசியாவில் (அ) அரசியல் நிறுவனங்கள் (அ) சமயம் ஆகியவற்றின் அபிவிருத்திகளில் இந்து கலாச்சாரம் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினை சுருக்கமாக விபரிக்குக. (1996)
3. தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலே சைவசமயம்* பெற்றிருந்த செல்வாக்கினைப் பற்றி ஓர் கட்டுரை வரைக. (1995)
4. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்து சமயம் பல நூற்றாண்டுகளாகச் செழித்திருந்த வரலாற்றினைத் துலக்குக. (1994)
5. ஜாவா தேசத்தில் காணப்பட்ட இந்துப் பண்பாட்டின் பிரதான அம்சங்கள் யாவை? (1993)
6. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு எத்தகைய செல்வாக்கு செலுத்தியதென்பதை ஆராய்க, (1992)
7. தென்கிழக்காசியாவிலே பரவிய இந்து நாகரிகத்தின் நுதாக்கத் தினை அங்கு காணப்படும் சிற்பங்களிலும், வாழ்க்கை முறையிலும் எவ்வாறு காணமுடிகின்றது என்பதனை ஆராய்க. (1991)
8. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாட்டின் பல்வேறு அம்சங்கள் பரவியவற்றை வரலாற்று ரீதியாக ஆராய்க. (1987—1990)
9. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இந்து நாகரிகம் பரவியவற்றையும் அதன் சிறப்பம் சங்களையும் விளக்கிக் கூறுக, (1989)

★ பொருளியல் கல்லூரி
- யாழ்ப்பாணம்

★ D. M. I.
- யாழ்ப்பாணம்

★ மொடேன் கல்வி நிலையம்
- நெல்லியடி

★ BEACON
- உடுப்பிட்டி

★ மொடேன் கல்வி நிலையம்
- பருத்தித்துறை

★ NEW BECCON
- ஆவாஸ்கால்